

ภาษาวัยรุ่นกับการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ไทยในยุคโซเชียลเน็ตเวิร์ค (Adolescent language and Thai grammar changes in social network)

จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์
Charungphorn Klangburum

บทนำ

ภาษาเป็นภูมิปัญญาของมนุษย์ ที่สามารถพัฒนาเสียงซึ่งเปล่งออกได้ด้วยอาการตามธรรมชาติ ให้กลายเป็นเครื่องมือใช้สื่อความคิด ความรู้สึก ความต้องการของตนให้ผู้อื่นรู้และสื่อสารกันได้จนเกิดเป็นภาษา มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และทำความเข้าใจกันในหมู่มนุษย์ด้วยกันได้ ภาษาทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ ความรู้ความสามารถในการหาเลี้ยงชีพ สามารถพัฒนาความรู้ ความคิด จิตใจ คุณธรรม ความเชื่อ ศิลปะ แตกต่างจากสัตว์ ภาษาจึงเป็นส่วนสำคัญของความเป็นมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็กลุ่มชนที่เจริญก้าวหน้าหรือกลุ่มชนที่ล้าหลังที่สุด ต่างก็มีภาษาใช้สื่อสารกันในกลุ่มของตน การหยิบยืมทางภาษาก็อาจเกิดขึ้นได้ในทุกกลุ่มชน การยืมจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้องการของคนในสังคมนั้นๆ ภาษาจึงอาจรับผลจากความเจริญหรือความเสื่อมของมนุษย์และอาจมีผลต่อ ความเจริญหรือความเสื่อมของสังคมมนุษย์ด้วย ปัจจุบันภาษาไทยกำลังจะถูกกลืนจากคนรุ่นใหม่ตัวชีวิตที่สำคัญ ก็คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาไทยของเด็กเยาวชน และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ล้วนตกต่ำลงมาก อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เป็นการตกต่ำลงอย่างต่อเนื่องจนน่าสังเกตเป็นพิเศษ นอกจากนั้นแล้วการใช้ภาษาไทยที่ผิดๆก็มักให้เห็นอยู่อย่างมากมายทั้งในสื่อมวลชน ในเพลง ในละคร โทรทัศน์ และในการแชทผ่านอินเทอร์เน็ต รวมทั้งในชีวิตประจำวันเราเองที่ไม่ค่อยจะให้ความสำคัญกับการเขียน การพูด และการสื่อสารให้ถูกต้อง

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ ใช้ติดต่อสื่อสารกันและทำให้วัฒนธรรมอื่นๆ เจริญขึ้น แต่ละภาษามีระเบียบและแนวปฏิบัติร่วมกันของหมู่ชนชาตินั้น ภาษาจึงเป็นศูนย์กลางของคนทั้งชาติ ดังข้อความตอนหนึ่งในพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง “ความเป็นชาติโดยแท้จริง” ว่า ภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์แน่นแฟ้นกว่าสิ่งอื่น และไม่มีสิ่งใด ที่จะทำให้คนรู้สึกเป็นพวกเดียวกันหรือแน่นแฟ้นยิ่งไปกว่าภาษาเดียวกัน รัฐบาลทั้งปวงย่อมรู้สึกในข้อนี้โดยดี เพราะฉะนั้น รัฐบาลใดที่ต้องปกครองคนต่างชาติต่างภาษา จึงต้องพยายามตั้งโรงเรียนและออกบัญญัติบังคับ ให้ชนต่างภาษาเรียนภาษาของผู้ปกครอง แต่ความคิดเห็นเช่นนี้ จะสำเร็จตามปรารถนาของรัฐบาลเสมอก็หาไม่ได้ แต่ถ้ายังจัดการแปลงภาษาไม่สำเร็จอยู่ตราบใด ก็แปลว่า ผู้พูดภาษากับผู้ปกครองนั้นยังไม่เชื่ออยู่ตราบนั้นและยังจะเรียกว่าเป็นชาติเดียวกันกับมหาชนพื้นเมืองไม่ได้อยู่ตราบนั้น ภาษาเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในใจมนุษย์แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่น

ภาษาไทยเป็นขุมคลังแห่งภูมิปัญญาของคนไทยทั้งชาติเป็นเอกลักษณ์แห่งความรู้โรจน์ของอารยธรรมไทยที่โดดเด่นมาอย่างยาวนาน เป็นภาษาที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีรากฐานมาจากออสโตรไทย จะซึ่งมีความคล้ายคลึงกับภาษาจีน และมีหลายคำที่ขอยืมมาจากภาษาจีน

พ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้ทรงประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นเมื่อปี พ.ศ.1826 (ค.ศ.1283) เรียกว่า

ลายสือไทย มีพยัญชนะ 39 ตัว มีวรรณยุกต์ 2 ตัว ต่อมา มีพยัญชนะ 44 ตัว (21 เสียง), สระ 21 รูป (32 เสียง), วรรณยุกต์ 5 เสียง คือ เสียง สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ภาษาไทยดัดแปลงลงมาจากบาลีและสันสกฤต ภาษาไทยเป็นทั้งวัฒนธรรม เอกลักษณ์ และความภูมิใจของคนไทย แต่ปัจจุบันคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ใช้ภาษาไทยได้ไม่ดีพอ ไม่รู้ว่าพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ในภาษาไทยมีกี่รูป กี่เสียง และยังมีคนไทยอีกจำนวนมากที่ยังพูดภาษาไทยผิดบ้าง เขียนผิดบ้าง หรือบ้างก็จับใจความผิด ฟังผิด อ่านผิด บ้างก็พูดภาษาไทยคำภาษาอังกฤษคำ จนเกิดปัญหาการสื่อสารและเข้าใจความหมายของภาษาในทางที่ผิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นต้นเหตุที่จะทำให้เสน่ห์ของภาษาไทยค่อยๆ เลือนหายไป

ในปัจจุบันปรากฏว่ามีการใช้คำฟุ่มเฟือย และไม่ตรงกับความหมายอันแท้จริงอยู่เนืองๆ ทั้งออกเสียงก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าปล่อยไปเช่นนี้ ภาษาของเราจะมีแต่จะทรุดโทรม ชาตินี้เรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งอันประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเราทุกคน จึงมีหน้าที่จะต้องรักษาไว้... “พระบรมราชาบาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2512 เราจะเห็นได้ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเน้นย้ำให้ประชาชนชาวไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและพระราชทานแนวความคิดในการอนุรักษ์ภาษาไทยในโอกาสต่างๆ อยู่เสมอ ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ เป็นที่ประจักษ์ว่าพระองค์มีพระปรีชาญาณและพระอัจฉริยภาพในการใช้ภาษาไทย ทรงรอบรู้ปราดเปรื่องและเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนในการใช้ภาษาไทยมาโดยตลอด

กลุ่มคนที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยใช้ภาษาไทยอย่างผิดเพี้ยนนั้นต่างมุ่งเป้าไปที่กลุ่มดารา วิทยุ นักร้อง นักการเมือง และสื่อมวลชน ที่มักใช้ภาษาอย่างไม่เหมาะสม มีการใช้คำแสลงจนภาษาไทยเข้าขั้นวิกฤติ นอกจากนี้ยังมองว่าพ่อแม่ผู้ปกครองก็ไม่ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กได้อ่านหนังสืออย่างอื่น นอกจากตำราเรียน อีกทั้งสถานศึกษาอีกจำนวนมากไม่ได้สนับสนุนให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมหรือโครงการดีๆ ที่เน้นการอ่าน การเขียน การพูด หรือกิจกรรมที่เน้นให้เด็กได้คลุกคลีกับตัวหนังสือ ขณะที่ห้องสมุดก็ไม่ค่อยจะมีกิจกรรมดึงดูดให้เด็กเข้าไปศึกษาหาความรู้

สำหรับภาษาของวิทยุรุ่นที่พบเห็นกันบ่อยๆ นั้น มีทั้งภาษาที่ใช้ในการพูด โดยมักพูดให้มีเสียงสั้นลง หรือยาวขึ้น หรือไม่ออกเสียงควบกล้ำเลย เช่น ตัวเอง = ตะเอง, ครับ = คับ, จริง = จิง, เปลา = ป่าว ส่ววนภาษาที่ใช้ในการเขียน ซึ่งจะมีทั้งคำพ้องเสียง เช่น เธอ = เทอ, ใจ = จัย, หนู = นู๋, ผม = ปม, ใจ = จัย, กรรม = กำ, เสรีจ = เสต, กี่ = ก้อ หรือบางคำที่พิมพ์ด้วยความรีบเร่ง ซึ่งจะใกล้เคียงกับกลุ่มคำพ้องเสียงเพียงแต่ว่าบางครั้งการกดแป้น Shift อาจทำให้เสียเวลา จึงไม่กด แล้วเปลี่ยนคำที่ต้องการเป็นอีกคำที่ออกเสียงคล้ายกันแทน เช่น รู้ = ู้, เห็น = เहन, เป็น = เปน, ไข่ใหม่ = ซิมิ และยังมีกลุ่มที่ใช้สื่อสารในเกม โดยใช้ตัวอักษรภาษาอื่นที่มีลักษณะคล้ายตัวอักษรภาษาไทย เช่น เทพ = lnw, นอน = uou, เกรียน = เกรieu หรือแม้แต่การเน้นเขียนคำให้สั้นที่สุดโดยใช้สัญลักษณ์แทน เช่น 555 แทนเสียงหัวเราะ เป็นต้น และยังมีคำอีกมากมายที่ถูกบัญญัติขึ้นโดยกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นวิทยุ จนแทบจะกลายเป็นภาษาทางการของกลุ่มวิทยุรุ่นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายและนับวันยิ่งขยายวงกว้างออกไปเรื่อยๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากทุกภาคส่วนในสังคมยังคงปล่อยวางไม่เร่งรีบหาทางแก้ไข และยังคงมีการใช้บ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน อีกทั้งมีการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจนในที่สุดก็จะกลายเป็นเรื่องปกติซึ่งน่าหวั่นเกรงยิ่งนักกว่าในอนาคตปัญหาวิกฤติภาษาไทยก็จะยิ่งยากเกินการเยียวยาแก้ไข

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น

ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายสิบปี แต่ในยุคปัจจุบันนี้ปัญหา ยิ่งวิกฤติความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งมีปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั้นคือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำ ไปอย่างรวดเร็ว เราจึงพบการใช้ภาษาไทยแบบผิดๆ มากมายจนเกือบจะกลายเป็นความคุ้นชิน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ยิ่งน่าเป็นห่วงมากที่สุด เป็นกลุ่มที่นิยมใช้ภาษาที่มีวิวัฒนาการทางภาษาที่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นภาษาที่เกือบจะไม่มีไวยากรณ์ ไม่ว่าจะจากการรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การสนทนาออนไลน์ (MSN) หรือแม้แต่การแสดงความคิดเห็นในโลกอินเทอร์เน็ต การใช้ภาษาไทย ที่เกิดจากอินเทอร์เน็ตนั้น เริ่มลุกลามมาจากโปรแกรมแชทและเกมออนไลน์ ซึ่งดูคล้ายเป็นการสนทนา กันธรรมดา แต่ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย ดังเช่นที่พบตามหน้าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน และในขณะเดียวกัน ก็สร้างปัญหาให้แก่วงการภาษาไทยด้วย นั่นคือการกร่อนคำ และการสร้างคำใหม่ให้มีความหมายแปลกไป จากเดิม หรืออย่างที่เรียกว่าภาษาเด็กแนวนั่นเอง วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการสื่อสารกันมากและมีรูปแบบการ สื่อสารด้วยคำที่ทันสมัย มีความหมายเฉพาะสำหรับกลุ่มและช่วงวัย วัยรุ่นจึงขาดความคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมของภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม มีหลายสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นใช้ภาษาที่ผิดๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเข้ามา เกี่ยวข้องอย่างมาก ทำให้มีความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการสื่อสาร วัยรุ่นในประเทศไทย ยุคใหม่บางกลุ่มได้สร้างค่านิยมที่ผิดๆ มาใช้ คือการใช้ภาษาไทยที่ผิดจากคำเดิม จึงทำให้ภาษาไทยของเรา เปลี่ยนแปลงไป เยาวชนยุคหลังๆ จึงใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดทำการศึกษาทดสอบวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาไทย หัวข้อทักษะการ เขียนภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ โดยนำนิสิตจากจุฬาฯ จำนวน 398 คน มาทำการทดสอบ ซึ่งพบ ข้อผิดพลาดอยู่หลายจุด และพบว่าไม่มีผู้ใดได้ผลในเกณฑ์ดีมาก ในระดับดีมีอยู่เพียง 28 คน ข้อผิดพลาดที่ พบคือเรื่องวรรคตอนผิด ใช้คำไม่หลากหลาย ซึ่งมีผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ 250 คน ที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ใช้ ภาษาปฏิบัติงานได้ สื่อความคิดได้ครบถ้วน แต่ยังคงต้องเพิ่มเรื่องการเชื่อมโยงความคิด การใช้คำเชื่อม การใช้คำให้ตรงความหมาย และการสะกดคำ ขณะที่ผู้ทดสอบไม่ผ่าน 120 คน ปัญหาที่สรุปได้คือ ยังขาด ความสามารถในการเขียนที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ควรแก้ไขการสื่อความคิดที่ไม่ชัดเจนหรือวกวน ใช้คำผิด สะกดผิด ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับประเภทของงานเขียนผู้ปกครอง พ่อแม่อยากจะให้ลูกเก่งภาษา ต่างประเทศแต่ภาษาไทยก็ไม่ควรละทิ้ง หรือไม่สนใจการใช้ที่ถูกต้อง เพราะภาษาทุกภาษาย่อมมีหลักการ ใช้ที่เหมือนกันคือ ต้องใช้ให้ถูกกาลเทศะ สถานที่ ถูกบุคคล ต้องชัดเจนทั้งการออกเสียงและใช้ประโยค ถูกต้องตามความหมาย และบริบทของภาษา

นอกจากการเรียนรู้ภาษาไทยกลางและภาษาต่างประเทศแล้วภาษาถิ่นของไทยก็มีความสำคัญมาก เช่นกัน ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา กระแสสังคมคนอาศัยในต่างจังหวัดจะสอนลูกให้พูดภาษากลางอย่าง เดียว ไม่สอนภาษาถิ่น ทำให้ลูกพูดภาษาถิ่นไม่ได้ ทำให้เด็กขาดความรู้ในเรื่องนี้ และสังคมท้องถิ่นก็ขาดการ สืบทอดสิ่งที่บรรพบุรุษถ่ายทอดกันมา ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เช่น ตำราที่ใช้คำท้องถิ่น ทั้งตำรายา ชื่อต้นไม้ หรือพิธีกรรม เป็นต้น สื่อมวลชน ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการใช้ภาษาไทยแบบผิดๆ ของ ประชาชนเพราะ สื่อมวลชนเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล ข่าวสารกับประชาชนทุกวัน สื่อมวลชนต้องเป็นผู้นำที่ดีที่สุด ของการใช้ภาษาและต้องให้ข้อคิดอยู่เสมอว่า ภาษานั้นสะท้อนความเป็นตัวของเราเอง ถ้าใช้ภาษาดี ภาษา

ที่ถูกต้อง ภาษาที่น่าสังคมไปในทางสร้างสรรค์ สร้างความสามัคคี สร้างความรัก สร้างความภูมิใจในชาติจะทำให้ทุกคนเห็นคล้อยตาม แต่ถ้าหากว่าสื่อมวลชนนำภาษาที่ประหลาด ภาษาที่ไม่ถูกต้องเอามาเผยแพร่บ่อยๆ คนจะคิดว่าสิ่งที่สื่อมวลชนมาเผยแพร่ นั้นถูกต้อง เป็นสิ่งที่ดี มันจะทำลายภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้ภาษาในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ต่างๆ เป็นต้น

รูปแบบการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น

การใช้ภาษาเป็นเรื่องของการสื่อสาร ซึ่งผู้ส่งสารจะต้องทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของตนให้มากที่สุด แต่การสื่อสารที่มีรูปแบบแตกต่างกัน จะทำให้การใช้ภาษามีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น การสื่อสารแบบเผชิญหน้าย่อมแตกต่างจากการสื่อสารแบบผ่านเครื่องมือการสื่อสาร หรือการสื่อสารด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ย่อมมีความแตกต่างจากการสื่อสารด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีทั้งภาพและเสียง

ในปัจจุบันปัญหาที่พบเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย คือการใช้ภาษาในทางวิบัติและมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ภาษาอยู่หลายประเภท เช่น

1. รูปแบบการพูด เป็นประเภทของภาษาวิบัติที่ใช้เวลาพูดกัน ซึ่งบางครั้งก็ปรากฏขึ้นในการเขียนด้วย แต่น้อยกว่ากลุ่มที่ใช้ในเวลาเขียน โดยการพูดมักจะพูดให้มีเสียงสั้นลง หรือยาวขึ้น หรือไม่ออกเสียงควบกล้ำเลย ประเภทนี้เรียกได้อีกอย่างว่ากลุ่มเพี้ยนเสียง

2. รูปแบบการเขียน รูปแบบของภาษาวิบัติประเภทนี้ โดยทั้งหมดจะเป็นคำพ้องเสียงที่จะนำมาใช้ผิด

หลักของภาษา คนที่ใช้ภาษาวิบัติ เวลาเขียนนั้นจะเขียนตามเสียงอ่าน เพราะไม่ต้องการอยู่ในกรอบหรือ ต้องการทำอะไรที่คิดว่าใหม่ ไม่เลียนแบบของเก่า ได้แก่

1. การเขียนตามเสียงพูด
2. การสร้างรูปการเขียนใหม่
3. รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงเสียงอ่าน
4. กลุ่มที่เปลี่ยนแปลงความหมาย

วัยรุ่นไทยสมัยนี้นิยมใช้โซเชียลเน็ตเวิร์คเพื่อการติดต่อที่รวดเร็วและเนื่องจากความเร็วในการสื่อสารและความยากลำบากในการพิมพ์ตัวอักษรทำให้วัยรุ่นทำให้คำเหล่านั้นสั้นลงจนกลายเป็นภาษาวิบัติ

ภาษาวิบัติ เป็นคำเรียกของการใช้ภาษาไทยที่เปลี่ยนแปลงไป และไม่ตรงกับกับหลักภาษาในด้าน การสะกดคำคำว่า “ภาษาวิบัติ” ใช้เรียกรวมถึงการเขียนที่สะกดผิดบ่อย รวมถึงการใช้คำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่สะกดแปลกไปจากเดิม คำว่า “วิบัติ” มาจากภาษาบาลี หมายถึง พิณาศ ฉิบหาย หรือความเคลื่อน ทำให้เสียหาย

ในประเทศไทยมีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงปัญหาเด็กไทยขาดการศึกษารวมถึงปัญหาภาษาวิบัติทำให้เด็กไทย ไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะเดียวกันได้มีการใช้คำว่าภาษาอุบัติแทนที่ภาษาวิบัติที่มีความหมายในเชิงลบ โดยภาษาอุบัติหมายถึงภาษาที่เกิดขึ้นมาใหม่ ตอบสนองวัฒนธรรมย่อย เช่นเดียวกับภาษาเฉพาะวงการที่เป็นศัพท์สแลง

ทั้งนี้ การเปิดใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาคำที่ควรใช้ให้ถูกต้องอาจเป็นทางเลือกที่ดี ทางบัณฑิตยสถานได้กำหนดคำที่ใช้อย่างเป็นทางการหรืออยู่ในรูปแบบมาตรฐาน หากใช้ผิดอาจกลายเป็นคำวิบัติได้ ซึ่งคำวิบัติไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงของภาษาแต่อย่างใด เป็นเพียงการใช้ภาษาให้แตกต่างจากปกติในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรืออาจใช้จากรุ่นสู่รุ่นไปจนกว่าคำวิบัตินั้นจะหายไปจากสังคมนั้นๆ

นิธิ เอียวศรีวงศ์ กล่าวว่า ภาษาวิบัติเป็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ผู้ใหญ่ในสังคมไม่ชอบ แม้ภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ผู้ใหญ่ไม่ชอบให้ภาษาเปลี่ยน การให้เหตุผลว่าภาษาไทยไม่ควรเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นภาษาของชาติที่มีความศักดิ์สิทธิ์ นิธิเห็นว่าเป็นเหตุผลแบบไสยศาสตร์ ไม่ค่อยน่าฟัง นิธิยังเห็นว่า ปัญหาของภาษาไทยในปัจจุบันคือ การใช้ภาษาไม่มีประสิทธิภาพ เช่น ไวยากรณ์ การใช้ศัพท์หรือการเรียบเรียง เป็นต้น และการไม่ศึกษาภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปนี้เองที่จะเป็นเหตุให้เกิด “ภาษาวิบัติ”

ตัวอย่าง การใช้ภาษาโดยมีการเปลี่ยนแปลง

แปลงเสียงสั้นเสียงยาว

อะไร แปลงเป็น อาราย

ได้ แปลงเป็น ด้าย

ไม่ใช่ แปลงเป็น ม่ายช่าย

ไป แปลงเป็น ปาย

ใคร แปลงเป็น คราย

แปลงสระ

คิดถึง แปลงเป็น คิดดุง

กว่า แปลงเป็น กั่ว

ไม่ แปลงเป็น มะ

แล้ว แปลงเป็น แระ

เอา แปลงเป็น แอง

แปลงคำควบกล้ำ

จริงสิ แปลงเป็น จิงดิ

เปล่า แปลงเป็น ป่าว,ปะ

หรือเปล่า แปลงเป็น ฮ๊ะป่าว

จ้ำ แปลงเป็น จร้า

ค่า แปลงเป็น คร่า

ซ้าตัวสะกด

ว้าย แปลงเป็น ว้ายยยย

โอ้ย แปลงเป็น โอ้ยยยย

ครับ แปลงเป็น ค้าบบบบ

รัก แปลงเป็น ร้ากกก

ซ้าสระ

เอ้า แปลงเป็น เอ้าาา
จ้า แปลงเป็น จร้าาา
ค่า แปลงเป็น คร้าาา
เขียนแตกต่างจากเดิม
ขอบใจ แปลงเป็น ขอบจ้ย
อย่างไร แปลงเป็น ย้งงัย
ทำให้ แปลงเป็น ทำหี้ย
เธอ แปลงเป็น เทอ
จริง แปลงเป็น จิง
เขียนรูปแบบหรือสัญลักษณ์
เสียงหัวเราะฮ่าฮ่าฮ่า แปลงเป็น 555
ยิ้ม แปลงเป็น :)
ยิ้มขยิบตา แปลงเป็น ;)
ทำหน้าตาเบื่อโลก แปลงเป็น -_-
การแทรกเสียง
มึง แปลงเป็น มริง
กู แปลงเป็น กรู
จ้า แปลงเป็น จร้า
ค่า แปลงเป็น คร้า
คะ แปลงเป็น คระ
การกลมกลืนเสียง
แม่มึง แปลงเป็น แม่่ง
คูชิ แปลงเป็น คูติ
กระโปรง+กางเกง แปลงเป็น กระเปรง
ควาย+แรด แปลงเป็น แควัด
แฟน+ควาย แปลงเป็น แควน
โวยวาย แปลงเป็น วีน
การตัดเสียง
ซูเปอร์สตาร์ แปลงเป็น ซูปตาร์
มหาวิทยาลัย แปลงเป็น มหาลัย
คอนเฟิร์ม แปลงเป็น เฟิร์ม
ไมไหวที่จะเคลียร์ แปลงเป็น ไมไหวจะเคลียร์
งอนตูปอง แปลงเป็น งอนปอง,งอนปองๆ
พارانอย(paranoid) แปลงเป็น นอย

โอเค แปลงเป็น โอ
สตรอเบอร์ แปลงเป็น สะตอ
แนบเนียน แปลงเป็น เนียน
อิมพอสสิเบิล แปลงเป็น อิม
สวีสวี แปลงเป็น หวัดดี
การกร่อนเสียง
ไขใหม่ กร่อนเสียงเป็น ไขมิ
ดาวัน กร่อนเสียงเป็น ตะวัน
หมากกรูด กร่อนเสียงเป็น มะกรูด
หมากนาว กร่อนเสียงเป็น มะนาว
แฟน กร่อนเสียงเป็น ฟู้บู้
กระล่อน กร่อนเสียงเป็น หลี
ชี้เหร่ กร่อนเสียงเป็น เขียก
ช่างทำได้นะ กร่อนเสียงเป็น กล้านะ
เสียว กร่อนเสียงเป็น เขี้ยว
ก๊ับ กร่อนเสียงเป็น กะ
ปอด กร่อนเสียงเป็น ปือด
ความหมายต่างไปจากเดิม
ปวดตับ หมายถึง เครียด
กลั่นตุๆ หมายถึง เค้ากลางของการทุจริต
เกาเหลา หมายถึง ไม่ถูกกัน,ไม่กินเส้น
ตุ้ หมายถึง เด็กเรียน
สิว-สิว หมายถึง เรื่องซึ้ง เรื่องเล็กๆ ง่ายมาก
ชิม หมายถึง พวกชอบทำไม่รู้ไม่ชี้ แต่ที่แท้ตัวดี
ปือด หมายถึง ไม่กล้า
ก๊ับ หมายถึง เจ๋งมากๆ
เบๆ หมายถึง ง่ายๆ ง่ายๆ
ออนป่า หมายถึง ทำตัวแก่ประมาณคุณป่า
เนิร์ด (Nerd) หมายถึง เด็กเรียน
งานเข้า หมายถึง ได้เรื่องหรือมีเรื่องเดือดร้อนเข้ามา
ยาวไป หมายถึง เทียบกลางคืนจนถึงตีตื้นถึงเช้า
เนียน หมายถึง ทำได้กลมกลืน ทำเนียนเนียนดีมาก
วินแตก หมายถึง ชอบอาละวาด ชอบโว้ยวาย
เฟิร์มนะ หมายถึง ตกลงแน่นอนตามนั้นไขใหม่

โดนใจ หมายถึง ประทับใจ

มีคำอีกมากมายที่ถูกบัญญัติขึ้นโดยกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นวัยรุ่น จนแทบจะกลายเป็นภาษาทางการของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายและนับวันยิ่งขยายวงกว้างออกไปเรื่อยๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากทุกภาคส่วนในสังคมยังคงปล่อยวางไม่เร่งรีบหาทางแก้ไข และยังคงมีการใช้บ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน อีกทั้งมีการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในที่สุดก็จะกลายเป็นเรื่องปกติ ซึ่งน่าห่วงเกรงยิ่งนักว่าในอนาคตปัญหาวิกฤติภาษาไทยก็จะยิ่งยากเกินการเยียวยาแก้ไข

สาเหตุที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงภาษาของวัยรุ่นที่ใช้กันในปัจจุบัน เนื่องมาจาก

1. เมื่อการติดต่อผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์กลายเป็นช่องทางใหม่ในการสื่อสาร ภาษาในยุคนี้จึงแปลกเปลี่ยน เกิดภาษาใหม่ๆ บางคำมาจากแป้นพิมพ์ที่อยู่ติดกัน พิมพ์ง่ายกว่าจึงเกิดคำใหม่แทนคำเก่า
2. เพื่อลดความรุนแรงในการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ
3. คำศัพท์ใหม่ๆ ที่วัยรุ่นหรือคนบางกลุ่มนำมาใช้จนแพร่หลายนั้น ก็เพราะว่าคำไทยที่มีอยู่เดิมอาจจะไม่สามารถสื่อถึงลักษณะและรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารได้มากพอ คนส่งสารก็เลยต้องพยายามคิดคำขึ้นมาใหม่ให้สามารถบอกรายละเอียดและความรู้สึกของตนเองให้ได้มากที่สุด
4. การเขียนคำไทยในอินเทอร์เน็ต หรือนิตยสารเพื่อความบันเทิง จะเขียนตามเสียงอ่านเพราะไม่ต้องการอยู่ในกรอบ หรือต้องการทำอะไรที่คิดว่าใหม่ ไม่เลียนแบบของเก่า
5. ทุกสิ่งในโลกล้วนเป็นอนิจจัง วัฏจักรของชีวิตมีเกิด แก่ เจ็บ ตาย ภาษาที่มีวัฏจักรชีวิตเช่นเดียวกัน ภาษามีเกิด คือ มีการสร้างคำใหม่ๆ ขึ้นมา ภาษามีแก่ คือ คำที่คิดว่าเก๋ เท่ ในยุคหนึ่ง ก็กลับกลายเป็นคำที่ล้าสมัยในปัจจุบัน ภาษามีเจ็บ คือ ความบกพร่องในการใช้ภาษา ต้องอาศัยการเยียวยารักษา ภาษามีตาย คือ คำบางคำไม่มีการนำกลับมาใช้อีกอย่างไร ก็ตามภาษาวิบัติยังเป็นคำพูดที่ไม่ได้รับความยินยอมให้ใช้ทั่วไปในระดับสากล หากแต่ใช้พูดกันเองในกลุ่มเพื่อนฝูงหรือในกลุ่มวัยรุ่น โดยการใช้ภาษาเหล่านี้มักจะได้รับต่อต้านจากผู้หลักผู้ใหญ่ในสังคมอยู่เสมอ

ในปัจจุบันหากปล่อยให้กลุ่มคนที่ชอบใช้ภาษาแบบผิดๆ ด้วยค่านิยมที่ผิดๆ เพียงรู้สึกว่าการใช้ภาษาตามค่านิยมวัยรุ่นเหล่านั้นดูเป็นคำที่น่ารักและยังช่วยให้พิมพ์ง่ายขึ้น โดยที่ไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะตามมา นั่นคือการทำลายภาษาไทยโดยทางอ้อม และที่น่ากลัวยิ่งคือวัยรุ่นบางกลุ่มได้นำคำเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและได้แพร่หลายเข้าไปในสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นหนทางที่จะนำพาความหายนะมาสู่วงการภาษาไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ทุกฝ่ายไม่ควรมองข้าม

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น

แนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น อาจจะต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยดูแลอย่างสม่ำเสมอ แต่ถึงอย่างไรก็ตามการจัดการกับปัญหานี้ไม่ใช่หน้าที่ของหน่วยงานรัฐเพียงอย่างเดียว สิ่งที่จะช่วยจัดการกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่นได้ง่ายที่สุด คือ

1. สถาบันครอบครัว พ่อ แม่ ผู้ปกครอง นับว่าเป็นบุคคลใกล้ชิดและมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะช่วยในการแก้ปัญหา โดยควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและวัยรุ่น ควรสอนให้เด็กเขียนหนังสือให้ถูกต้อง และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านก็จะยิ่งช่วยให้เด็กคุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องตั้งแต่เด็ก

2. สถาบันการศึกษา ทุกสถาบันมีการเรียนการสอนภาษาไทยอยู่แล้ว ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา โดยสถาบันในทุกระดับนั้น ควรให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทย นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาหลักสูตรโดยหันมาใช้การเรียนการสอนเดิมๆ ซึ่งจะมิวิชาเขียนไทย อ่านไทย ย่อความ หรือท่องบทอาขยาน เพื่อให้เด็กใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เคยมีรับสั่งว่า การที่ให้เด็กได้ท่องบทอาขยาน เป็นการฝึกความจำของเด็ก ด้วยการให้ได้ท่องภาษาดีๆ การใช้ภาษาของเด็กก็จะได้รับการพัฒนาไปด้วย อย่างไรก็ตาม การที่จะฝึกฝนและสอนเด็กให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ครูก็ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงได้หามาตรการในการสร้างมาตรฐานการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องของครูด้วยเช่นกัน เช่น แนวคิดในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานของครูโดยราชบัณฑิตยสถาน การจัดอบรมครูภาษาไทยทั่วประเทศ และพยายามบรรจุครูที่เรียนจบภาษาไทยให้มากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันครูสอนภาษาไทยจบสาขาวิชาอื่นมา เป็นต้น

3. สื่อ เนื่องจากเด็กและเยาวชนอยู่กับสื่อแทบตลอดเวลา มากกว่าอยู่กับพ่อแม่ และสถาบันการศึกษา สื่อจึงควรมีจิตสำนึกและตระหนักว่าตนเองมีความสำคัญต่อสังคม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น รวมทั้งการใช้ภาษา แม้ว่าสื่อมีความจำเป็นต้องใช้คำแปลกใหม่บ้าง เพื่อเป็นสีสันของข่าวและดึงดูดผู้ชมผู้ฟัง แต่ก็ต้องไม่มากเกินไป ดังนั้น เมื่อจะสื่อสารสิ่งใดจึงควรมีวิจารณญาณ และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมต่อไปการที่จะฝึกฝนหรือสอนให้เด็กพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องนั้น คงจะง่ายขึ้นหากเราสามารถปลูกฝังให้พวกเขาารู้สึกหวงแหนภาษาไทย ซึ่งเป็นมรดกของชาติ เพราะเรามีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนที่เป็นของเราเอง เพื่อที่วันข้างหน้าเขาจะเติบโตขึ้นเป็นเยาวชนไทยที่ใช้ภาษาไทยถูกต้อง มีบุคลิกภาพดี และสามารถแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้อย่างเต็มภาคภูมิ

4. ครู อาจารย์ ก็ต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้กับเด็กนักเรียนในห้องเรียน เพราะพฤติกรรมและการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครู จะมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของนักเรียน ครูจึงสามารถพัฒนาแรงจูงใจของนักเรียนได้โดยสนับสนุนให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจว่า ความสำเร็จนั้นเกิดจากความพยายาม ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถควบคุมได้ และในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ครูต้องพยายามเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง กำหนดหรือมอบหมายงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียน เพื่อให้พวกเขาเกิดความมั่นใจและให้การเสริมแรงทางบวกเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้ได้มากที่สุด

จะเห็นได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่นไทยมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะภาษาไทยไม่ใช่มีไว้เพียงแค่การติดต่อสื่อสารเท่านั้น แต่ภาษาไทยของเราเป็นเอกลักษณ์ เป็นวัฒนธรรม ที่สืบทอดต่อกันมาเป็นเวลานาน ภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับวัยรุ่นไทยที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป รักษาภาษาไทยที่บรรพบุรุษของเราได้สร้างไว้ให้ และให้ภาษาไทยอยู่คู่กับชาติไทยตลอดไป

สรุป

ฉะนั้นการที่จะให้วัฒนธรรมทางภาษาไทยดำรงอยู่อย่างมั่นคงคู่ชาติไทยได้ ต้องอาศัยการร่วมแรงร่วมใจจาก ประชาชนชาวไทยผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมทางภาษาไทยช่วยกันจรรโลง พัฒนาชาติให้คงความเป็นชาติไทย ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ดำรัสว่า “อิฐเพียงแผ่นเดียวก็มีค่า ควรที่

เราจะได้ช่วยกันรักษาไว้” เปรียบเหมือนวัฒนธรรมทางภาษาไทยเป็นของคนทั้งชาติ จึงควรมีการร่วมมือกัน
อนุรักษ์ พัฒนาให้เจริญงอกงามทัดเทียมอารยประเทศ ดังข้อคิดของ พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยูรย์ ปยุตตโต)
ได้ให้คำจำกัดความ “วัฒนธรรม” ว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามสืบมา และเป็นเนื้อตัวของความ
เจริญงอกงามที่มีอยู่ ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานของความเจริญงอกงามต่อไป ตลอดจนเป็นเครื่องวัดระดับความเจริญ

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ, **หลักภาษาไทย**, กรุงเทพมหานคร : บำรุงสาส์น, พ.ศ. 2519
- คณะศิลปศาสตร์, **เอกสารประกอบการฝึกอบรมศิลปะการอ่านร้อยกรองและร้อยแก้วแก่บุคคลทั่วไป**,
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ.2537
- กฤกษ์ ปราโมช, ม.ร.ว., **ไผ่แดง**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามรัฐ, พ.ศ.2527
- จรัญญา ตีบุญมี ณ ชุมแพ, **ภาษาไทยธุรกิจ**, กรุงเทพมหานคร : แผนกตำราและคำสอน, พ.ศ.2540
- ฉัตรวรรณ ตันนะรัตน์, **การพูดเบื้องต้น**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, พ.ศ. 2529
- ชลธิรา กลัดอยู่, **การใช้ภาษา**, พระนคร : เกสดีไทย, พ.ศ.2557
- นิมิตร ภูมิถาวร, **เรื่องสั้นชนบท**, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, พ.ศ.2523
- ปรีชา ช่างขวัญยืน, **ศิลปะการฟังการอ่าน**, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิชาการ, พ.ศ.2555
- ผะอบ โปษะกฤษณะ, **ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การฟัง การอ่าน การพูด การเขียนและราชาศัพท์**,
กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา, พ.ศ.2532
- ราชบัณฑิตยสถาน, **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525**, กรุงเทพมหานคร : อักษร
เจริญทัศน์, พ.ศ.2525
- วิจิตรมาตรา, ชุน, **หลักไทย**, กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น, พ.ศ.2518
- ศจี แถวถิ่นทอง, **ศิลปะการอ่านภาษาไทย**, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, พ.ศ.2557